

Full diocesà

27 de setembre del 2020

p4 – Missa al santuari de Corbera -Berguedà-

p6 – Nota episcopal sobre la tramitació de l'eutanàsia

El Jubileu per la Terra

Des de l'1 de setembre (Dia de la Creació) al 4 d'octubre (Sant Francesc d'Assís), la família cristiana s'uneix a la celebració ecumènica mundial del «Temps de la Creació», en oració i acció per a protegir la nostra llar comuna. En el comitè organitzador d'aquest esdeveniment –nascut en 1989 però que ha anat guanyant progressivament rellevància– hi ha el dicasteri vaticà per a la promoció del desenvolupament integral.

Com a seguidors de Crist de tot el món, compartim el paper com a administradors de la creació de Déu. Veiem que el nostre benestar està entreteixit amb el seu benestar. Aquest any, el lema és «Jubileu per la Terra», una invitació a reflexionar sobre la relació integral entre el descans per a la

Terra i les formes de vida ecològiques, econòmiques, socials i polítiques. Aquest any, en particular, la necessitat de sistemes justos i sostenibles ha estat revelada pels efectes a llarg termini de la pandèmia mundial del Covid-19. En el seu missatge, els líders religiosos afirmen que «l'abast mundial del nou coronavirus ha revelat de manera aclaparadora la nostra naturalesa compartida com a éssers humans i la interconnexió de les nostres economies, estructures polítiques, sistemes de salut, cadenes de producció d'aliments, energia i sistemes de transport. La pandèmia també ha demostrat que tota aquesta xarxa té les seves arrels en la Terra i està limitada per la capacitat d'aquesta per a sostenir les nostres demandes econòmiques i ecològiques».

(Continua a la p. 7.)

«Els publicans i les dones de mala vida us passen al davant»

Diumenge XXVI durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

(18,25-28)

Salm responsorial

Recordeu-vos, Senyor,
de la vostra pietat.

[24]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entrañable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guïï pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: [ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedi-ent fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguïn que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.]

(2,1-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, vés a treballar a la vinya,

avui." Ell respongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.» Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

(21,28-32)

«No feu res
per rivalitat ni
per vanaglòria.
Mireu els altres
amb humilitat
i considereu-
los superiors
a vosaltres
mateixos»

Dir «sí» a Déu, de cor i amb fets

Joan Mir Tubau, prev.

«No», però «sí»; «sí», però «no». Aquestes són les dues respostes que un fill i l'altre donen al pare quan són enviats a la vinya, imatge del poble d'Israel. En la segona resposta s'hi endevina la crítica que Jesús fa als grans sacerdots i als notables del poble. Aparentment han dit «sí» a Déu, però, en la pràctica, ha estat un «no» rotund. D'aquí ve que Jesús no s'estigui de dir que els públicans (pecadors) i dones de mala vida, com que han cregut el missatge de Joan Baptista, els passen al davant cap al Regne de Déu. Aquests, malvistos, han estat capaços de canviar el rumb de la seva vida, mentre que els dirigents del poble no s'han penedit ni han cregut. Diuen i no fan...

El retrat d'aquests dos fills és un retrat de nosaltres mateixos. Al llarg de la nostra vida, hi ha moments en què hem dit «no» a la invitació de posar-nos al servei de l'Evangeli, perquè hem donat prioritat a d'altres interessos, però, al final, ens hem decidit a dir «sí»; i, al revés, moments en què el «sí», aparentment generós, en la pràctica, s'ha transformat en un «no» irresponsable.

El sentit de la paràbola és fer-nos adonar que la conducta d'una mateixa persona —nosaltres mateixos—, en el decurs de la vida, és ondulant, fa ziga-zagues, està teixida de fidelitats i infidelitats petites o grans. No obstant això, cal fer confiança a les persones: els qui d'entrada diuen «no» a Déu poden convertir-se de cor i, per tant, acabar dient «sí», treballar generosament pel Regne de Déu.

La imatge

Els dos fills que el pare envia a treballar a la vinya recorden allò que és experiència: uns que ho saben tot i se'n vanten, i unes formiguetes sempre capaces de donar un cop de mà. Ben mirat, tots ens hem de sentir inclosos entre els qui hem dit que faríem i al final ens hem hagut de convertir perquè hem quedat coixos. Sort en tenim de la misericòrdia del Pare, que sempre ens acollirà.

Jesús i sant Joan Baptista (s. XVII).
Matteo Rosselli

Agenda

Lit. hores: Setmana II

28 dilluns

—Sant Venceslau
Beat Francesc Castelló
Jb 1,6-22/Salm 16/Lc 9,46-50

29 dimarts

Sants Arcàngels Miquel,
Gabriel i Rafael
Dn 7,9-10.13-14 o bé Ap 12,7-12a/
Salm 137/Jo 1,47-51

30 dimecres

—Sant Jerònim
Jb 9,1-12.14-16/Salm 87/Lc 9,57-62

1 dijous

—Santa Teresina de Jesús Infant
—Sant Remigi
Comença octubre, consagrat a la
Mare de Déu del Roser
Jb 19,21-27/Salm 26/Lc 10,1-12

2 divendres

Els Sants Àngels de la guarda
Mare de Déu de l'Acadèmia, a Lleida
Beat Antoni Chevrier
Jb 42,1-3.5-6.12-16/Salm 118/
Lc 10,17-24

3 dissabte

—Sant Francesc de Borja
Jb 42,1-3.5-6.12-16/Salm 118/
Lc 10,17-24

4 diumenge XXVII de durant l'any / Cicle A

—Sant Francesc d'Assís
Is 5,1-7/Salm 79/FI 4,6-9/
Mt 21,33-43

Missa al santuari de la Mare de Déu de Corbera després de les obres fetes

Mn. Marc Majà

El dissabte 12 de setembre, dia del Dolç Nom de Maria, se celebrà la missa anual al santuari de la Mare de Déu de Corbera (de la parròquia d'Espinalbet, al Berguedà). Aquesta celebració es feia habitualment el diumenge posterior al 8 de setembre, Nativitat de la Mare de Déu, ja que la de Corbera és una de les anomenades «marededéus trobades». Enguany, però, la cerimònia s'ha fet en dissabte, ja que des de la unitat pastoral parroquial de Berga es procura traslladar algunes misses d'aplec i festes majors del diumenge al dissabte (o bé al dia propi del sant o advocació), a fi de descongestionar els matins dels diumenges (en què hi ha les misses dominicals de les diverses parròquies) i així poder atendre millor l'aplec o festa en qüestió.

Si bé la situació de pandèmia va fer que no es poguessin celebrar els actes habituals de la festa de Corbera (tradicionalment anomenada Gala de Corbera, precisament pels actes festius que s'hi sumaven: el ball de la coca, la presència de trabucaires, el repartiment d'un esmorzar...), tanmateix va haver-hi un bon nombre de fidels, com també l'alcalde i alguns regidors de Castellar del Riu, que van participar en la missa. A més, cal subratllar que aquesta era la primera eucaristia al santuari després d'uns mesos llargs d'obres al temple (i edificis adjacents), i és que feia anys que la coberta del conjunt estava greument deteriorada (amb degoters

que afectaven l'edifici). Ara bé, gràcies a la col·laboració entre l'Ajuntament de Castellar del Riu, d'una banda, i la parròquia d'Espinalbet i el bisbat de Solsona, d'una altra, es pogué accedir a una quantiosa subvenció de la Diputació de Barcelona que ha permès refer la coberta i, així, deixar al santuari a punt per a posteriors millores i usos.

Nou canonge de la catedral de Solsona

El dia 11 de setembre, durant la missa capitular a la catedral de Solsona, Mn. Lluís Ruiz, rector de la parròquia de Solsona, va prendre possessió del càrrec de canonge de la catedral.

Cada divendres, el capítol catedral celebra la seva missa capitular. Després d'un parèntesi en els mesos d'estiu, el dia 11 de setembre van tornar a començar les celebracions. Acabada l'homilia del bisbe Xavier Novell, es va procedir a la lectura del jurament de càrrec de canonge (vegeu vídeo i fotografies a la web del bisbat).

Una cerimònia senzilla però emotiva, en la qual van concelebrar el degà del capítol, el vicari general i alguns altres canonges. Van assistir a la missa alguns familiars i amics de mossèn Lluís i altres fidels.

Festa Major de Coaner

Unitat Pastoral Parroquial de Súrria

El diumenge 13 de setembre amb motiu de la festa del naixement de la Verge Maria es va celebrar la festa major al santuari de Coaner. La festa es va iniciar amb un concert de veus surienques el dissabte al vespre a la plaça de l'Arboç, davant el santuari, seguit d'un sopar en grups reduïts per taules familiars. El diumenge al matí, des de Súrria, diferents nuclis de Sant Mateu de Bages i altres vinguts de més lluny amb cotxe alguns i molts a peu van enfilear el camí del santuari per tal de venerar la Mare. En l'eucaristia de les onze del matí, presidida pel rector del santuari, Mn. Joan Casals, acompanyat pel seminarista Rui Jordi, l'homilia va glossar el

nom de Coaner i comentà la pluja d'actituds que, com Maria i amb ella, ens fan portadors de Jesucrist. Aquesta Verge no oblidem que és i ha estat invocada moltes vegades pel do de la pluja. Es va acabar la missa amb el cant dels goigs, en què tots els assistents amb gran devoció una vegada més van cantar: «De cels i terra aclamada, / Reina sou, preciosa Ester; / siau la nostra advocada, / Verge santa de Coaner.» Tot seguit i amb les distàncies corresponents es va fer la tradicional ballada de sardanes tocades per la cobla Ciutat de Manresa. No va faltar-hi, com cada any, la fotografia de totes les «Coaners», que sumen una bona colla.

Mare de Déu del Liri i Sants Màrtirs, a V. de Bellpuig

Els dies 4, 5 i 6 de setembre la parròquia de Vilanova de Bellpuig va estar de festa. Malgrat que l'ajuntament havia cregut oportú de suspendre la festa major, la fe i la devoció es van mantenir vives. El divendres 4 al matí se celebrà la missa en honor de la Mare de Déu del Liri.

El dissabte a les cinc al matí, tot celebrant la memòria dels sants màrtirs Honest, Prudència, Fortunata i Victòria, patrons del poble, quatre joves van rebre el sagrament de la confirmació de mans del nostre bisbe Xavier. El mateix dissabte, en aquest cas al vespre i a Bellpuig, el prelat va batejar, confirmar i donar la primera comunió a un jove de vint-i-cinc anys.

El diumenge 6, en la missa dominical es va pregar pels difunts de la parròquia, especialment els que han mort en el darrer any.

No hi ha malalts «incuidables», encara que siguin incurables

Nota episcopal sobre la tramitació de l'eutanàsia

Els bisbes de la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola han fet pública el dia 14 de setembre una Nota sobre la llei d'eutanàsia que s'està tramitant a les Corts.

S'hi afirma que, «d'una banda, es nega la dimensió social de l'ésser humà, dient "la meua vida és meua i només meua i me la puc treure"» i, d'altra banda, es demana que sigui un altre —la societat organitzada— qui legítimi la decisió o la substitueixi i elimini el sofriment o la manca de sentit, eliminant la vida». I s'hi afegeix: L'epidèmia que anem patint ens ha fet adonar que som responsables els uns dels altres i ha relativitzat les propostes d'autonomia individualista. La mort en sol·ledat de tants malalts i la situació de la gent gran ens interpel·len.»

«El més propi de la medicina és curar, però també cuidar, alleujar i consolar sobretot a la fi d'aquesta vida. La medicina pal·liativa es proposa d'humanitzar el procés de la mort i acompanyar fins al final. No hi ha malalts "incuidables", encara que siguin incurables. Advoquem, doncs, per una adequada legislació de les cures pal·liatives que respongui a les necessitats actuals que no estan plenament ateses. La fragilitat que estem experimentant du-

rant aquest temps constitueix una oportunitat per a reflexionar sobre el significat de la vida, la cura fraterna i el sentit del sofriment i de la mort.»

Inici de curs dels seminaristes

Enguany a l'arxidiòcesi de Tarragona, els dies 9, 10 i 11 de setembre va tenir lloc la convivència d'inici de curs dels formadors i seminaristes del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI), al santuari de la Mare de Déu de Loreto.

Van ser acompanyats tots els dies per Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell i bisbe delegat per al SMI, el rector, Mn. Javier Vilanova, el vice-rector, Mn. Gabriel Casanovas, i el director espiritual, Mn. Jaume Gené. Van ser una vintena de seminaristes dels qui conviuran al Seminari amb seu a Barcelona i assistiran a les classes a les Facultats de l'Ateneu Sant Pacià barceloní.

Dies importants per a acollir les cinc noves vocacions (que potser s'ampliaran) que el dilluns dia 14 de setembre començaran el nou curs amb els anteriors seminaristes.

Preparant l'assemblea de Nacions Unides

Redacció

(Prové de la pàgina 1.)

En aquest esdeveniment mundial hi ha diverses activitats proposades, a través de la web (tiempodelacreacion.org), on poden també ser registrades.

Des de l'organització s'explica el lema d'enguany, «Jubileu per la Terra»: «El canvi climàtic és el resultat de la convergència de la cobdícia, la desigualtat i la destrucció de la Terra de Déu. El tema del Jubileu ha estat triat per al Temps de la Creació d'enguany, ja que reflecteix aquests tres temes entrelaçats. El Jubileu és un moment per a renunciar al consum excessiu i als sistemes econòmics basats en el creixement econòmic constant a costa de la Terra i dels pobres. El Jubileu és un temps en el qual els qui han con-

sumit més han de fer una restitució als qui han sofert més. El Jubileu és un temps de descans per a la terra de la constant explotació, a fi de restaurar els ecosistemes i les persones.»

El Temps de la Creació 2020 també serà un moment important perquè la família cristiana aixequi una sola veu per a una acció ràpida i radicalment ambiciosa abans de la 26a Conferència de les Parts (COP) anual de les Nacions Unides per a abordar la crisi climàtica. La COP 26 és particularment significativa, ja que les parts han d'anunciar com implementaran l'Acord Climàtic de París (o si no ho aconseguiran). Aquesta assemblea s'havia de celebrar el pròxim novembre, però a causa de la pandèmia sembla que tindrà lloc al llarg del 2021.

El llibre

Dolor humano, pasión divina

Sor Ana de la Trinidad

Editorial Los Acierros
168 pp.
15,67 euros

Amb aquest llibre es recupera una de les millors poetesses de la literatura espanyola, una gran mística del segle d'or que havia quedat en l'oblit.

Són una sèrie de sonets que es van publicar en 1970 amb una autoria equivocada, però que anys després —en cercles acadèmics— i gràcies a les investigacions dels carmelites ja es van poder atribuir a sor Ana de la Trinidad.

Ara arriben al gran públic, tornant a posar d'actualitat aquesta religiosa seguidora de santa Teresa de Jesús.

Glossa

Educadors

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa dues setmanes que els alumnes han tornat als centres educatius. S'ha començat un nou curs escolar marcat pels protocols i per la incertesa. Certament aquest és un curs diferent en molts sentits. Un curs que provoca neguit en el si de la comunitat educativa (pares, educadors, personal no docent...) per tot allò que comporta l'organització acadèmica i pel grau de responsabilitat davant la salut pública i el risc de rebrot del Covid-19.

Malgrat tot, cal afrontar aquest curs amb il·lusió i esperança. Els infants, adolescents i joves tornen als centres escolars –després de molts mesos– amb unes ganes renovades: d'aprendre; de retrobar-se amb els seus companys i amics amb qui, des de fa temps, només es veuen a través d'una pantalla; de compartir experiències viscudes en el si del confinament; i de retrobar el contacte directe amb els seus educadors, deixant l'aprenentatge virtual, viscut fins ara, en el paper complementari que li pertoca.

Els més joves necessiten anar a l'escola. El nostre temps viu en l'emergència educativa, perquè els grans mitjans de comunicació, especialment internet, as-

sumeixen inadequadament el rol d'educar les noves generacions. El confinament ha agreujat aquesta situació i les pantalles, els videojocs i la navegació descontrolada per l'oceà d'internet han viscut el seu apogeu. Més que mai, cal tornar a l'escola, cal que els més joves passin hores a l'escola, aprenent, convivint, dialogant, estudiant, creixent. Cal que els educadors reprenguin el seu protagonisme.

El papa Francesc, quan era cardenal de Buenos Aires, qualificava l'obra educativa com una obra de vida: "Educar és donar vida. (...) Demana comprometre els millors recursos (...), despertar la passió i, amb paciència, posar-se en camí.". Tots els educadors hi esteu convocats. No tingueu por, tot anirà bé: sou responsables, us sentiu vocacionats, experimenteu de nou que sou imprescindibles i molts sabeu que Déu us ha cridat a col·laborar en el seu projecte per a cada noi i noia.

A tots us desitjo un bon curs: que cada entrebanc es converteixi en un "repte nou" que permeti fer de la vostra jovenalla els agents del canvi de la nostra societat. Ànims!!

